

N.F.S. Grundtvig “Danskheden, vi Danske og x”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.20, november 2022

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 881)

Teksten er etableret af Stine Guldahl Holst

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Kirsten Vad og Jens Lei Wendel-Hansen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Henrik Yde

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

[A:1]

Danskheden, vi Danske og x.

At det *Danske* Folk taaler, hvad neppe noget andet jordisk Folk enten har taalt eller vil taale, taaler midt i sin *Hovedstad* at foragtes, *spottes* og forhaanes af sine Gjæster, Tyende og Tiggere, det har jeg længe vidst, og jeg giver *Rolv Krage* Ret i, at denne *de Danskes* i Verden mageløse *Taalmodighed* er igunden det *bedste* Mod; men naar x. i Berlings-Avisen (Nr. 53) ikke alene beleer og haaner *Danskheden*, men gør det, selv navnløs, under Navnet “*vi Danske*”, da maa man dog kalde det utaaleligt for et Folk, der har mindste Følelse af sin Majestæt og Værdighed.

Vist nok maae selv Udlændinger kunne see, at Ordet “*vi Danske*” i et saadant Stykke om Danskheden maa forstaaes ligesom “*vi Pærer*” i det bekjendte Ordsprog; men naar man udenlands efter Hjertens Lyst spotter og haaner *Danskheden*, da maa man dog ikke med mindste Skin kunne beraabe sig paa “os Danske” selv, saa det burde aabenbar aldrig være nogen Skriver tilladt offentlig i “de Danskes” Navn at spotte og belee Danskheden, med mindre han dog ogsaa gav sit *eget* Navn til Priis, saa man kunde see, *hvem* de *Danske* skal have givet den urimelige Fuldmagt til at skoggerlee ad

Danskheden, der vil kaldes en *Prindsesse*.

At for Resten x har trukket vor store Konges Navn ned til sig, som om *Christian* den *Fjerde* selv foragtede og forhaanede *Danskheden*, det er vistnok ogsaa uforskammet nok, men det skader ikke, naar kun Læserne husker, hvad jeg, for en Sikkerheds Skyld, vil minde om, at medens vor store Konge i det *Syttende* Aarhundrede led af sin *Tids* bekiendte Feil, Blindheden for *Modersmaalets* Vigtighed i *Skolen*, saa hævede han sig ligefuldt høit over sin Tid ved at oprette en *patriotisk*, følgelig, som Konge i *Danmark*, en *Dansk-Patriotisk* Høiskole, og ved at lægge sine Efterfølgere den paa Hjerte "*som en kiær Datter*"; thi derved viste han sin dybe Følelse af Tidens Brøst og Rigets Tarv.

N.F.S. Grundtvig.